

leget i Fred, dels at flere af Nedfaldsfiskene (de udlegede, ret medtagne og lidet værdifulde Laks og Ørred) faar Chance for at naa til Havs og atter blive værdifulde Fisk. En særlig Fredning af Nedfaldsfiskene har Foreningen ment at maatte se bort fra, fordi Adskillelsen mellem Nedfaldsfisk og blanke Fisk kan være afhængig af et Skøn, og man derfor næppe kunde vente en tilfredsstillende Gennemførelse af en Fredning, der kun omfattede Nedfaldsfiskene; ellers skønner meget at have talt for at supplere den foreslaaede Fredningstid med en særlig Fredningstid for Nedfaldsfiskene, thi langt flere end tidligere antaget (ogsaa af Laksene) synes at kunne komme sig efter Legens Anstrengelser, men altfor mange fanges af dem, medens de endnu er svage. — Vi foreslaar alle Laks og Ørreder, ogsaa de blanke, fredet i tre Maaneder. Erfaringen har vist, at den Omstændighed, at de blanke Fisk nu ikke kommer med ind under Fredningen, medfører talrige Misbrug; Politiet kan vanskeligt skelne mellem de to Stadier, og mindre samvittighedsfulde Fiskere er i Stand til (f. Eks. ved at svøbe den farvede Fisk ind i Klude dyppede i Saltvand) at ændre Fiskens Udseende i Løbet af nogle Timer, saa at Kontrollen kan narres. Der er næppe nogen særlig Grund til at unddrage de blanke Ørreder fra Fredningen, hvorimod der kan anføres mange, tilsyneladende gode Grunde for at tillade Fangst af den blanke Laks til enhver Tid; men disse Grunde maa efter vor Mening vige for den Omstændighed, at Fredningstiden gøres delvis illusorisk, hvis de blanke Fisk undtages, og endelig er Laksen nu en saa sparsomt forekommende Fisk hos os, at den betyder forholdsvis lidt rent økonomisk set i Forhold til Ørreden. At det vil være urimeligt at forbyde Fangst af blank Laks i Havet, f. Eks. ved Bornholm, er vi klar over; vi nægter ikke, at det vilde være heldigt for Bestanden, om de blanke Fisk var fredet f. Eks. i Fjordene, men selv om noget saadant ikke kan opnaas, maa vi ubetinget holde paa at faa de blanke Laks og Ørreder fredet i Ferskvand.

Der har af og til været Ønsker fremme om at faa Fredningstiden for Gedder og Aborrer forskudt et enkelt Aar med abnormt tidligt eller sent Foraar; det vilde være heldigt, om Ministeren for Søfart og Fiskeri kunde imødekomme saadanne berettigede Henvendelser selv for Vande, for hvilke der ikke er oprettet Regulativ for Fiskeriet.

Det forekommer os uheldigt, at de paa Udklækningsanstalter i Fredningstiden afstrøgne Fisk kun maa sælges til Udlandet; ofte vilde man kunne opnaa en adskilligt bedre Pris i Indlandet. Det foreslaas derfor, at der gives Adgang til under betryggende Kontrol at sælge de afstrøgne Fisk i Indlandet.

ad § 16². Da Brugen af Piglyster foreslaas helt forbudt, maa vi ogsaa foreslaa, at Bestemmelsen om, at Fisk, der fanges med Piglyster, skal dræbes straks efter Fangsten, udgaar.

ad § 17. Medens Brugen af Piglyster ønskes helt forbudt, stiller vi kun Forslag om Forbud mod Brug af Savlyster i Vandløbene. Grunden til dette Forslag er, at der jævnlig tages Ørred med Piglyster, uden at det er lykkedes at komme Uvæsenet til Livs, idet de paagældende har klaret sig med at hævde, at de havde anvendt Savlyster.

Hverken Lystfiskernes Fangstkrog eller Pilk (f. Eks. Knudejern) ønskes forbudt; for at undgaa Misforstaaelser er det hidtidige Udtryk „Huggekrog“ foreslaaet erstattet med „Huggekrog paa Skaft“, og Fangstkrog er udtrykkelig nævnt undtaget.

Fiskeri ved Elektricitet er endnu ikke forsøgt hos os, men har allerede en vis Betydning i Udlandet; da det under særlige Forhold er højst rationelt, vilde et ubetinget Forbud mod det formentlig være forfejlet, men paa den anden Side vil det vistnok være rigtigst at optage det blandt de normalt forbudte Fangstmaader. Midlertidig Tørlægning af Vandløbsstrækninger og Opsamling af Fiskene, hvilket har været brugt adskillige Steder, bør vel ogsaa normalt være forbudt.

Fiskeri med Garnredskaber undtagen Ruser er nu forbudt i Vandløb i November og December Maaneder; ændres Lakse- og Ørredfredningstiden, bør dette Redskabsforbud ændres i Overensstemmelse dermed.

I flere Vandløb skønnes Vaadfiskeri at gøre for megen Skade paa Bestanden af Laks og Ørred; dette Fiskeri foreslaas derfor — da man har fundet det for vidtgaaende at forbyde det helt — indskrænket ved en Bestemmelse om, at Redskabet ikke maa passere Midtstrømslinien under Fiskeriet. Da Søfiskerne ofte skal søge de til Aalekrogene nødvendige Smaafisk i Søernes Tilløb, har man dog ment det rigtigst at undtage Agnvaad fra den foreslaaede Indskrænkning. Drivgarnsfiskeri og lign. er ikke tænkt ramt ved Bestemmelsen.

Det er ikke indlysende, hvorfor Bestemmelserne under Litra a. og b. ikke maa kunne ophæves ved Regulativ. Faren derved er sikkert minimal, og i visse Vande er det